

Potser ara seria el moment de preguntar-nos fins a quin punt les nostres escoles actuals s'identifiquen amb aquella trajectòria educacional de les escoles d'«abans»: trajectòria que està força lluny del regressiu «Estatuto de Centros», que defensaren els partits més reaccionaris del país. Hores d'ara, s'estaria d'acord i es farien els possibles per acostar-nos a una utòpica escola ganxona i catalana, pública, laica i de qualitat pedagògica?

Explicar els mots amb els quals adjectivo l'escola, per a mi, ideal, exigiria escriure un llarg assaig que s'escapa de les meves possibilitats. Amb tot, aquí va una petita mostra:

Escola ganxona i, per això, catalana: És a dir, inserta, arrelada a la realitat socio-cultural del nostre poble. Que les programacions tinguessin com a punt de partida —i d'arribada— la realitat geogràfica, històrica, social, política, econòmica i cultural de Sant Feliu i, àdhuc, de Catalunya.

Escola pública: De servei públic, en la que nois i noies aprenguessin a viure el pluralisme real de la societat, que pretenem democràtica. Crec que l'escola no hauria de ser mai un instrument ideològic a mans de grups que adoctrin, sense respectar l'evolució individual i la llibertat dels nois.

Una escola autogestionada per alumnes, mestres i pares. Naturalment, en règim coeducatiu (que és quelcom infinitament més que la simple escola «mixta»).

Laica o aconfessional: Que respectés les diverses creences, religioses o no, i les particulars ideologies polítiques. Estimulant, això sí, els valors humans de solidaritat, cooperació (no competència), el respecte, el diàleg..., etc.

Amb la qual cosa no nego la possibilitat d'ensenyar seriosament el fenomen religiós —i l'ateu, per què no?— en tota l'amplitud del seu desenvolupament històric. Però el que s'acostuma a entendre per «catequesi» s'hauria de reservar a la intimitat recòndita de la família, o de la comunitat creient.

Escola de qualitat pedagògica: En el doble aspecte de la tasca pedagògica: en l'educacional i el d'aprenentatge. Preparació permanent dels mestres a nivell pedagògic i a nivell científic, i treball en equip.

Atenció i respecte dels diferents nivells, ritmes i capacitats individuals dels alumnes; seguiment del procés del grup-classe i de cada nen. Per tant, classes poc nombroses. Assemblees d'alumnes, colònies, revista escolar, excursions..., i un llarg etcètera.

Tot plegat forma part d'una utopia, que estimo indispensable. És la meua opinió.

Considero que temes tan importants, com aquests de l'escola, no poden ser tractats únicament per tècnics i polítics, que a voltes són o estan més enllà de la realitat quotidiana. Tot el contrari, penso que s'han de fer sentir les opinions de tots els veïns.

Pau Vila i la geografia a l'escola.

Pau Vila fou també un geògraf important. Sense pretenir fer-ne un recompte minuciós, ni molt menys, cal esmentar la seva bona feina en aquest terreny, realçant la geografia catalana a nivells científics i contribuint a un millor coneixement de les nostres terres.

De totes maneres, l'aspecte que més m'interessa remarcar aquí és el de l'ensenyament de la geografia. Són cèlebres aquelles frases seves que «la geografia es fa amb els peus»; «caminant, trepitjant la terra». També amb el cap i

el cor. Pau Vila pensava que, des de petits, els nens havien d'adquirir l'hàbit d'observació dels fenòmens naturals. I que mestres i mestresses havien de conèixer profundament l'entorn de l'escola, el poble i voltants, per després donar-ho a conèixer a llurs alumnes. Això suggereix que és elemental que els nostres fills redescobreixin «amb els peus» —i la motxilla si cal— Sant Feliu i els seus voltants, la Vall d'Aro, les Garrotxes..., i fins i tot, abans de «saber» els rius d'Àsia o els pics dels Andes. I una cosa semblant podríem dir de la història. Convindria que els nostres nois coneguessin la història del seu poble i de la seva comarca, abans d'estudiar la d'Egipte o Grècia.

Cadascun de nosaltres podria fer memòria, tot recordant Pau Vila, que cal estimar de debò la nostra terra i la nostra història, respectant el sòl que no pot degradar-se en simple mercaderia, el paisatge i l'equilibri ecològic.

ÀNGEL JIMÉNEZ

Institución Horaciana de Cultura

Escuela Horaciana

Fundada en 1907

San Feliu de Guixols 28 de Julio 1910

Magnif. Sr.

Debiendo celebrarse la solemnemente apertura de su Exposición de trabajos escolares el próximo lunes día 1.º de Agosto á las tres y media de la tarde, la Institución Horaciana de Cultura tiene el honor de invitar á asistir á dicho acto á este Magnif. Ayuntamiento, rogando al Magnif. Sr. Alcalde se sirva proceder á la apertura pública.

Correspondiendo á la deferencia del Ayuntamiento, una comisión de la Institución irá á la Casa Consistorial para acompañarle al local de la Exposición.

Viva V.ª M.ª muchos años.

Miguel Puig P. Sabater Arasa

Magnif. Ayuntamiento Constit. de esta Ciudad